

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.389/2025/7/II.

A felperes:

felperes, felperes címe

A felperes képviselője:

Dr. Csóka Velmira Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe

(ügyintéző: dr. Csóka Velmira ügyvéd)

Az alperes:

alperes, alperes címe

Az alperes képviselője:

Litresits Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe

(ügyintéző: dr. Litresits András ügyvéd)

A per tárgya: személyiségi jog megsértése

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 63.P.22.803/2024/12.

A fellebbezést benyújtó fél: felperes

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja és kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 1.570.000 (egymillió-ötszázhetvenezer) forint + áfa másodfokú perköltséget és az államnak e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül 128.000 (százhuszonnyolcezer) forint fellebbezési illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlája javára.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság az ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 1.473.200 forint perköltséget.

Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az államnak 96.000 forint kereseti illetéket.

Az elsőfokú bíróság ítéletében hivatkozott a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. §-ára, 2:43. § b) és d) pontjára, 2:45. § (1) bekezdésére, 2:48. §-ára, 2:44. §-ára, a magánélet védelméről szóló 2018. évi LIII. törvény (Mavtv.) 1. §, 7. §, 8. §, 9. §, 12. § és 13. §-ára, az Alaptörvény II. cikkére, VI. cikkére, IX. cikkében foglaltakra, valamint az Alkotmánybíróság 7/2014. (III. 7.) AB, 3348/2018. (XI. 12.) AB és 3237/2022. (V. 18.) AB határozataiban foglaltakra.

Elsősorban azt állapította meg, hogy a felperes által sérelmezett alperesi közlés véleménynyilvánítás, mivel a felperes házastársának azon politikai tevékenységét bírálja, miszerint közszereplői minőségben a közösségi oldalán a gyermekét ábrázoló fényképfelvételeket oszt meg politikai jellegű szövegekhez csatolva. Alapjogi konfliktust azonosított az alperes által gyakorolt véleménynyilvánítás, illetőleg a felperes által érvényesített magánélethez, becsülethez és képmáshoz való jogok összeütközése következtében.

Kiemelte, hogy a felperes házastársa attól függetlenül közszereplőnek minősül, hogy csak a per tárgyát képező alperesi közlést követően vált önkormányzati képviselővé. A felperes házastársának közszereplői státusza azonban a felperes esetében hasonló jellegű minősítést nem eredményez.

Azt rögzítette, hogy a felperes által sérelmezett alperesi véleménynyilvánítás, ami a képfelvétel és a hozzá társított szöveg megjelenítésében állt, közügyek megvitatását biztosító fokozott védelem körébe esett. Arra következtetett, hogy az alperes a felperes férjének közszereplői tevékenységét bírálta. Kritikája arra vonatkozott, hogy a házastárs politikai kommunikációjához családi képfelvételeket használt fel, ezért az alperes által közzétett fényképfelvétel és az ahhoz írt kísérő szöveg közügy megvitatása körébe tartozott. Bizonyítottanak találta, hogy a felperes házastársa politikai programja népszerűsítéséhez kapcsolódva hozott nyilvánosságra családi képfelvételeket, ezért a közéleti tartalom miatt megosztott felvételek is politikai jelleget kaptak. Minderre tekintettel azt állapította meg, hogy a felperest fokozottabb tűrési kötelezettség terhelte, politikai kérdés megvitatásával kapcsolatos közüggyel összefüggésben nyilvánosságra hozott fényképfelvétel tekintetében.

Azt rögzítette, hogy az alperes a felperes képmását azon közéleti vitával összefüggésben használta fel, mely körében a felperes férje is a felperes képmását nyilvánosságra hozta. Arra a következtetésre jutott, hogy az alperesnek az adott kép felhasználásához, az adott szövegkörnyezetben nem volt szüksége a felperes hozzájárulására.

Az elsőfokú bíróság a magánélethez fűződő jog sérelmét sem találta megállapíthatónak. A sérelmezett közlés nem tekinthető a felperes magánéletébe való beavatkozásnak, mert a felperes a férje közösségi médiaoldalán szerepelt, és képmását politikai célra használt oldalán jelentette meg. Az alperes nem állította azt, hogy a felperes a pedofiliával egyetértene, azon tevékenységet minősítette politikai pedofiliának, mely a politikusok a gyerekeiket ábrázoló képekkel kívánnak politikai hasznot elérni.

Azt is megállapította, hogy az alperes a felperes becsületét sem sértette a sérelmezett közléssel. A vélemény beazonosíthatóan és egyértelműen a kormánypárt politikájára és a politikai közösség tagjaira vonatkozott. Mivel a felperes maga is azon az állásponton volt, hogy nem sorolható politikus közszereplők közé, ezért erre hivatkozással igényt sem érvényesíthetett. Külön indokolta, hogy miért tért el a felek által hivatkozott precedensképes határozattól.

A perköltségről a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 82. § (1)-(3) bekezdései és 83. § (1) bekezdése alapján határozott, figyelemmel a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendeletben foglaltakra. Az illeték fizetéséről az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 42. § (1) bekezdés a) pontja, 62. § (1) bekezdés f) pontja, 30/2017. (XII. 27.) IM

rendelet 3. § (1) bekezdése alapján határozott.

[2] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes nyújtott be fellebbezést.

[3] A felperes fellebbezésében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a keresetnek teljes egészében helyt adó döntés meghozatalát, illetve az alperesnek az első- és másodfokú eljárással felmerült költségeire kötelezését.

Előadta, hogy a megállapított tényállás hiányos, ezért az módosításra és kiegészítésre szorul.

A perben nem volt bizonyított, hogy a felperes házastársa saját facebook oldalát hogyan és milyen céllal használja és hogy ezt közügyekkel kapcsolatos közlemények politikai tevékenységre vonatkozó tartalmak töltik meg. Az elsőfokú bíróság tévesen vélelmezte azt, hogy a felperes kizárólag politikai tartalmakat osztott meg ezen az oldalon. Kiemelt jelentősége van annak, hogy nem a felperes közszereplő házastársa a perrel érintett, hanem kifejezetten a felperes, aki viszont politikai tevékenységet és közszereplői státuszt nem visel és nem gyakorol.

Ezzel szemben az ítéletben az nem szerepel, hogy az alperes közéleti szereplő és úgy tűnik, mintha a sérelmezett tevékenységet átlag állampolgárként végezte volna. Az elsőfokú bíróságnak az alperesi tevékenységet úgy kellett volna értékelni, hogy az alperes közéleti szereplő.

Különös jelentőséget tulajdonított annak, hogy az alperes a hozzájárulása nélkül használta fel a sérelmezett képfelvételt. Tévesen jutott arra az elsőfokú bíróság, hogy az alperesi magatartás nem sértette a képmáshoz fűződő személyiségi jogot. Kiemelte, hogy az alperesi tevékenység egy olyan montázs létrehozása volt, amely ilyen magatartást jelentett. Hivatkozott arra is, hogy az elkészített felvételen egyébként olyan képviselők voltak, akik csak a gyerekükkel voltak láthatók, a felperesi esetben azonban ez másként alakult.

Az elsőfokú bíróság ugyan vizsgálta, hogy milyen közéleti vitában fejtette ki az alperes a közlését, de ahhoz érdemi indokolást nem kapcsolt. Megítélése szerint közéleti kérdés vagy annak aktualitása nem merült fel a perben. Hivatkozott arra is, hogy a per tárgya nem a felperes házastársának politikai tevékenysége volt, hanem az, hogy az alperes visszaélt a felperes képmásával és ahhoz sértő tartalmú bejegyzéseket fűzött. Az alperes által jogellenesen alkalmazott kép családi felhasználású volt és a magánélet védelmét élvezte. Arra mutatott rá, hogy az elsőfokú bíróság a felperes házastársának facebook oldalát nem vizsgálta részletesen. Az alperes az elsőfokú eljárás során ugyan számos, a facebook oldalról származó oldalt és fényképet csatolt, azonban ehhez hozzájárulással szintén nem rendelkezett. Tévedett az elsőfokú bíróság abban is, hogy a felperes házastársa közszereplői minőségében, vagyis politikai haszonszerzési céllal osztotta meg a családjáról készült fényképfelvételt.

Tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a sérelmezett közlés nem sérti a becsülethez való jogát, illetve arcmásának felhasználása és az ahhoz fűzött kommentár pedig nem sérti a magánélethez való jogát. Az elsőfokú bíróság ugyan szólt arról, hogy alapjogi összeütközést érzékelt, azonban a szükségesség és arányosság kérdésében nem foglalt állást. Rámutatott, hogy a nem közszereplő felperes magán- és családi élethez való jogát csak kiemelt közérdeklődésre számot tartó ügyben lehet korlátozni, arra pedig az alperes és a bíróság sem hivatkozott, hogy a becsületsértő alperesi poszt kiemelt közérdeklődésre számot tartó lett volna.

Ha az alperes valóban a felperes férjét, mint közszereplőt illetve kritikával, akkor a felhasznált fényképen a felperest kitakarja, ez azonban nem így történt. Hangsúlyozta, hogy a nem közéleti szereplők esetében fel sem merülhet az, hogy közüggé váljon a magán- és családi élettel kapcsolatos tevékenységük. Az egyértelműen megállapítható, hogy a sérelmezett képfelvétel nem közszereplés alkalmával készült. A családi képfelvételnek a férj közösségi oldalán való nyilvánosságra hozatala semmiféle közéleti vitához nem kapcsolódott. A bíróság pedig a határozatában egyébként a közéleti vitát nem is határolta körbe.

A képhez fűzött szövegben kizárólag az alperes sértő gondolatai voltak megismerhetők anélkül, hogy az közéleti vitához kapcsolódott volna.

Arra az esetre, ha a másodfokú bíróság szükségesnek ítéli, indítványozta a felperes és házastársa személyes meghallgatását.

[4] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperesnek a másodfokú perköltségében marasztalását kérte.

Helyesnek minősítette az elsőfokú bíróságnak azon megállapítását, hogy azt az oldalt, amelyről a kérdéses fényképfelvételt letöltötte, illetve megosztotta, a felperes házastársa közszereplői tevékenysége körében használja. Ez az oldal mindenki számára nyilvánosan hozzáférhető volt, a felület közszereplés körében végzett kommunikációs tevékenység részének minősült. A közszereplői arculat ezen különböző szerepkörök nyilvános önmegjelenítésének eszközével történt és ez a közéleti pozíció építésére is alkalmas volt. A közzétett bejegyzések nem veszítik el a közcélú közlés jelleget azért, mert a közlés időpontjában nem politikai nyilatkozatként kerültek megosztásra.

Álláspontja szerint közömbös az, hogy maga közszereplőként, politikai aktivistaként vagy magánszemélyként tett nyilatkozatot, melyet a felperes sérelmezett.

Az általa tett véleménynyilvánítás közügyben történt, mert a gyermekek politikai céllal való felhasználása és a gyermekvédelem aktuálpolitikai téma, és a véleménynyilvánítás nem lépte át azt a határt, amely becsületet és magánélet védelmét sértette volna. Bejegyzése a gyermek politikai célokra való felhasználásával valós problémára hívta fel a figyelmet.

Álláspontja szerint a felperes közszereplői minőségét az alapozza meg, hogy az önkormányzati képviselő férjével közösen és tendenciózusan tűnik fel közéleti témák mellett, rendszeresen megjelent a képmása az akkor még önkormányzati képviselő házastársának

bejegyzéseinél. Ezek a megosztott tartalmak mindenki számára láthatók és hozzáférhetők. A felperes házastársának politikai brandje része volt, hogy a felperessel és gyerekkel családként jelentek meg a per szempontjából releváns oldalon és egyéb politikai eseményeken. Ilyen körülmények között pedig a felperest is ábrázoló képfelvétel felhasználásához hozzájárulásra nem is volt szükség.

Az általa csatolt számos fénykép vizsgálata rávilágított arra a gyakorlatra, hogy a felperes politikus férjével és gyermekükkel közösen ábrázoló képfelvételeket különböző politikai jellegű üzenetek illusztrációjaként használták, ezért azok magánjellege nem igazolható.

A bizonyítékként csatolt felvételek tekintetében előadta, hogy az jogellenes bizonyítási eszköz nem lehetett, mert egyrésztől mindenki számára hozzáférhető, nyilvános helyről másolta ki azokat és bizonyítási eszközkénti csatolásával nem valósított meg jogsértést. A jogvita keretei között, jogai védelme érdekében az elérni kívánt céllal arányos módon használta azokat, a felperes pedig ezek benyújtását követően az elsőfokú eljárás során kifogást nem támasztott ezzel összefüggésben.

A felperes közszereplői státusza tekintetében hivatkozott arra is, hogy a felperes magánéleti tevékenységét a nyilvánosság előtt is végzi, ezért annak megjelenítése magánjellege fogalmilag kizárt.

A becsülethez és a magán- és családiélethez való jog megsértése tekintetében azt fejtette ki, hogy nem nevezett senkit sem pedofilnak, csak arról a gyakorlatról nyilvánította ki a nem tetszését, mely során politikusok kiskorúakat használnak fel politikai céljaikhoz, például kampányfényképek készítéséhez. A megfogalmazott kritika nem aránytalan és nem túlzott, ezzel a magatartással a kurtafarkú kenguru viselkedésével vont párhuzamot. A felperest nem hasonlította állathoz, csak az általa elítélendő magatartásformára hozott egy példát az állatvilágból.

A felperes magánéletébe beavatkozás a részéről nem történt, mert a férje politikai tevékenységét közvetítő közösségi oldalon való megjelenés nem volt magánéleti tevékenység. A felperes a közéleti vita aktív alakítójaként olyan formában lépett fel, hogy a politikus házastársa közösségi oldalain mutatkozott, megjelenítve a családot és gyermekvállalást népszerűsítő politikai törekvést. Egy ilyen magatartást ábrázoló fénykép nem jogellenesen került felhasználásra, mert még a nem közéleti szereplőnek minősülő személyről készült felvétel is használható, ha közéleti kérdéshez kapcsolódik. Ezen túlmenően nem volt indokolt olyan alapjogi teszt elvégzése, mint amelyre a felperes fellebbezésében hivatkozott.

A család életét ábrázoló képek rendszeres jelleggel egy közszereplői oldalon tűntek fel, amely egy önkormányzati képviselőé, így magán- vagy családi élet védelmét a felperes alappal nem követelhette ezzel kapcsolatosan. Megítélése szerint önmagában az alkalmazott platform és az elérni kívánt cél megszüntette a családi, illetőleg a magánjellegét. Rámutatott továbbá, hogy a személyes meggyőződést közvetítő vélemények mindaddig élvezik a véleményszabadság alkotmányos oltalmát, amíg összefüggésben állnak a közügyekkel.

A véleménynyilvánításával kapcsolatosan pedig azt emelte ki, hogy az alapvetően kormánypárti politikusokkal és a hozzájuk tartozó politikai kört érintette, a vélemény nem

volt indokolatlanul bántó és a felperesre sem volt vonatkoztatható.

A felperes által követelt sérelemdíj tekintetében arra hívta fel a figyelmet, hogy az elsőfokú eljárás során nem tett arra vonatkozó nyilatkozatot, hogy az alperesi bejegyzés milyen módon sértette, a munkahelyén való hátrányra pedig köztudomású tényként hivatkozott. A személyes meghallgatását ugyan az elsőfokú bíróság elrendelte és e célból idézte is a tárgyalásra, azonban a felperes nem jelent meg a tárgyaláson és távollétét a későbbiek során sem mentette ki. Ilyen körülmények között a felperes a fellebbezésében indokolatlanul kérte a meghallgatását a másodfokú eljárás során. A felperes házastársának tanúkénti meghallgatásával összefüggésben pedig arra hivatkozott, hogy ilyen bizonyítási indítványa az elsőfokú eljárás során a felperesnek nem volt és az eljáró bíróságnak a hivatalbóli bizonyítás pedig nem feladata.

[5] A felperes fellebbezése nem alapos.

[6] Az elsőfokú bíróság nem vétett olyan eljárási szabálysértést melyre tekintettel határozatának hatályon kívül helyezése vált volna szükségessé, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 383. § (1) bekezdése alapján az ügy érdemében határozott.

Az elsőfokú bíróság döntésével a másodfokú bíróság egyetértett, ezért határozatát a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[7] Az alperesi magatartás megítéléséhez kiindulópontként az alperes által létrehozott, felperes által sérelmezett tartalom sajátosságát kellett elsősorban vizsgálni.

[8] Az alperes által készített képfelület egy több fotóból álló montázs, mely három önkormányzati képviselőjelöltet mutat képmással és névvel. A képek közös vonása, hogy az adott képviselőjelölt gyermeke is szerepel rajta arca elhomályosításával. Az alperes egy negyedik felvételen az Ausztráliában őshonos kurtafarkú kenguru (quokka) fotóját is a montázsba helyezte. A képet alul és fölül szöveg keretezi, melyben az alperes azt teszi kifogás tárgyává, hogy a politikusok gyermekeiket használják a politikai kampányaikban és ezt a magatartást viszonyítja az erszényes állat védekező magatartásához. A montázst kiegészítő szöveg kísérte, mely tartalmilag a fenti tartalmat erősítette.

A felperes ebben a tartalomban szerepelt képmásával, mert a házastársáról az alperes olyan képet választott, melyen a felperes tartja a gyermeküket.

[9] Létezik olyan releváns vélemény, mely helyteleníti a gyermekek nyilvánosság elé vitelét a politikai szimpátia elérése és fokozása érdekében. Ezzel az állásponttal értett egyet az alperes és adott hangot álláspontjának a fent vázolt módon.

[10] Helyesen következtetett az elsőfokú bíróság arra, hogy az alperes által közzétett képekkel demonstrált, szöveges tartalommal támogatott online térbe helyezett tartalom véleménynyilvánítás, melyet az Alaptörvény IX. cikke oltalmaz.

[11] Helyesen ismerte fel az elsőfokú bíróság azt is, hogy a felek közötti jogvita eldöntése a felperes személyiségi jogainak és az alperes véleménynyilvánítási joga konfliktusának feloldásával lehetséges.

[12] A Ptk. 2:43. § b) pontja, valamint a 2:48. § (1) bekezdése szerinti képmásvédelemben, valamint magánélet sérthetlenségében az önrendelkezési jog azon vetülete jut kifejezésre, hogy az érintett maga dönthessen – egyéb korlátok között – személyisége érvényesítésének terjedelméről, határaitól [vö.: Ptk. 2:42. § (1) bekezdés; Mavtv. 2. § (1) bekezdés], ebben szükségtelenül ne háborgassák.

A személyiségi jogok sérelmei olyan szempontból is összefüggést mutattak, hogy a felperesi álláspont szerint a szöveges közlések is kihatottak a képmás oltalmára, mert azt, mintegy meggyalázták, ezért a becsület védelmét ehhez is mérni kellett. Másrészt a Mavtv. 8. § (2) bekezdése szerint a becsület megsértésének van a magánélet sérelmével összefüggő vetülete is.

[13] Nem vitásan a felperes maga nem adott külön hozzájárulást képmása alperes általi felhasználásához. A magánjogi szabály megfelelő érvényesüléséhez szükséges volt annak vizsgálata, hogy az alperes polgári jogi jogsértése mennyiben volt egyensúlyban a véleményének alkotmányos védelmével.

[14] A véleménynyilvánítás joga, valamint a képmás és magánélet oltalma közötti feszültség alapvetően a nyilvánosság előttiség tényében erősödik fel általánosságban és a perbeli esetben is. Az alperes alapvető védekezése az volt, hogy a felperes saját maga állt a nyilvánosság elé férje politikai ambícióinak személyes támogatásával, másrészt a kifogásolt tartalom közéleti megszólalás volt, mellyel a nyilvánosság számára fontos közéleti témát érintett.

[15] Az alkotmánybírósági gyakorlat szerint a közéleti véleménynyilvánítás védelmének központjában nem az érintett személy státusza – jelen esetben a felperesé – áll, hanem maga a társadalmi, politikai kérdés kifejtése {7/2014. (III. 7.) AB határozat [47]}.

Ebből következően azt kellett elsősorban vizsgálni, hogy az alperes politikai jellegű közéleti megszólalásához mennyiben volt lehetséges és szükséges a felperes képmásának felhasználása.

Az alperes személyiségének egyéb – a fellebbezésben foglalt hivatkozások szerinti – sajátosságai a jogvita eldöntése szempontjából közömbösek.

[16] Az Emberi Jogok Európai Bírósága (EJEB) a képmáshoz és a magánélethez való jogok érvényesülése és a véleménynyilvánításhoz való jog konfliktusainak feloldásához hasonló kritériumrendszer vizsgálatát alkalmazza [Verlagsgruppe News GmbH és Bobi kontra Ausztria, (59631/09) 2013. március 4., 72.; Axel Springer AG kontra Németország, (39945/08) 2012. február 7., 96-102.; von Hannover kontra Németország No. 2. (40660/08, 60641/08 egyesített ügyek) 2012. február 7., 109-113.].

Ennek során figyelembe kell venni, hogy a közlés mennyiben járul hozzá a közéleti vitához; mennyire ismert az érintett személy; mi a közlés témája, következményei; milyen volt az érintett korábbi magatartása; az információ megszerzésének módja; a képfelvétel milyen körülmények között készült; kép és tartalom között milyen kapcsolat van (az egyén mennyire kívánta a fizikai megjelenítését nyilvánosságra hozni).

[17] Az alperes képes, szöveges egységet alkotó megnyilvánulása, a fentebb ismertetettek szerinti azon közéleti témához való hozzászólás, ami a szülők politikai jellegű megjelenéseinél a gyermekek bemutatását jelenti, melyet szélesített a kormánypárttal szemben tematizált gyermekvédelmi ügyekre utalással.

A felperes nem közismert, de a szűkebb helyi és politikai közösség előtt olyan személyként számontartott, aki a családi kötelékek nyilvánosság előtti bemutatásával támogatja a férje közéleti szerepvállalását.

A felperes saját maga vállalta a nyilvánosságot, a politikai térbe a saját döntése révén került. Ezt példázza az, hogy a házastársa olyan mindenki számára elérhető oldalán láthatók a képmásai, melyet az oldal kezelője a széles nyilvánosságnak szánt, és azon olyan tartalom van, mely politikai tevékenységet is bemutat, sőt olyan felvétel is található, mely közvetlenül a felperes politikai aktivitását, támogatását példázza (5. sorszámu beadvány melléklete; május 4. napi bejegyzés; kampánypult mögött). Itt jegyzi meg a másodfokú bíróság, hogy jogellenes bizonyítási eszköz csatolására és értékelésére a felperes alaptalanul hivatkozott a fellebbezésében, mert ezt az elsőfokú eljárás során egyáltalán nem kifogásolta [lásd: Pp. 269.

§ (3) bekezdés].

Az alperes erről a nyilvános oldalról választotta ki azt a képet, melyet a montázsához felhasznált. A felhasznált kép elkészültének körülményei nem váltak ismertté a perben.

A felperest is ábrázoló kép és az alperes által létrehozott kontextus azt a magatartást mutatja be, amelyet az alperes is helytelenít, hogy a gyermeket a szülei a politikai tevékenységük során „felhasználják”. A magatartást egy kisemlős egyedi magatartásához hasonlította, mely nem vezetett a felperes lealacsonyításához.

[18] A felperes önrendelkezési jogának kereteit maga szűkítette a fentiek alapján elsősorban vállalva a nyilvánosságot, vállalva a politikai témákhoz képmása felhasználását és vállalta nem utolsó sorban a gyermekével együtt megjelenve a házastársa politikai támogatását kimutatni. Mindez azt is magában foglalta, hogy a felperes a magán- és családi életét a nyilvánosság elé tárta, ennek mások előtt elzárva tartásáról ebben a körben önként lemondott.

[19] A felperes alappal nem kifogásolhatta magatartásának kritizálását, mely az alperes „a kisgyermekkel történő szelfizés is etikátlan, gusztustalan és értelmetlen, akkor is, ha saját gyerekről van szó. Bőven le van írva miért ocsmány dolog ez...” közlésben formált meg.

A véleménynyilvánítás indokolatlan mértékben nem háborgatta a felperes Ptk. 2:43. § b) pontja szerinti magán- és családi életét, mert annak csak azon szegmensét és aspektusát érintette, melyet a felperes nyilvánossá tett.

[20] Azzal nem értett egyet a másodfokú bíróság, hogy a felperes egyáltalán nem érintettje a „[a] kurta farkú kenguru vagy quokka szokása, hogy védekezésképpen maga elé tartja a kicsinyeit [...] és [a] #párt nem csak a a pedofilok védelme miatt érdemelte ki [...] kezdetű közléseknek.

Egyrészt a felperes, mint szülő, másrészt, mint a férje politikai kampányát egyébként támogató házastárs jelenik meg, ezért szükségképpen érinti a kifogásolt közlés is. Ugyanakkor a felperes részese volt annak, amit az alperes kifogásolt, vagyis a gyermek politikai kampányban bemutatásának. Erre tekintettel hátrányos megítélésére nem volt alkalmas az alperesi véleménynyilvánítás. Az ausztrál emlőssel nem azonosította, vagy helyettesítette a felperest az alperes, csak a magatartások között vont párhuzamot, ez azonban nem jelenti az emberi mivolt megkérdőjelezését, vagy a felperes dehumanizálását. Az alperes véleményének nyelvi megformálása sem volt olyan, ami indokolatlanul bántó megfogalmazást jelentett volna.

A kifogásolt közlések azért nem okozták a Ptk. 2:45. § (1) bekezdés szerinti becsület sérelmét sem.

[21] Ennek az elemzésnek – melyet, más metódus szerint az elsőfokú bíróság is elvégzett – eredményeként az következtethető, hogy a felperest is ábrázoló képet és az ahhoz fűzött szöveges tartalmat az alperes adekvát módon illesztette a közéleti vitába, az a vizsgált körülmények révén jogsértés nélkül alkalmas volt az általa nem kívánt magatartás kritikai élű kifogásolásának bemutatására.

[22] Ez pedig végeredményben azt jelentette, hogy az alperes véleménynyilvánítási szabadság által oltalmazott magatartása egyensúlyban volt a felperes önrendelkezési jogának saját maga által szabott, a nyilvánosság számára is felmérhető terjedelmével. Ez pedig arra a következtetésre is vezet, hogy az alperes ugyan nem szerezte be a felperes hozzájárulását a képmása felhasználásához, de e nélkül is a jogszerűség keretei között használta fel azt, ezért a felperes Ptk. 2:48. § (1) bekezdés szerinti képmáshoz való személyiségi joga nem sérült.

[23] A felperes fellebbezése eredménytelen maradt, ezért a felperes köteles viselni az alperes Pp. 81. § (1) és (2) bekezdései szerint felszámított másodfokú perköltségét, a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján, a 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) és b) pontja, 5. § (2) bekezdés szerinti mértékben.

[24] Az illetékfizetési kötelezettségéről a másodfokú bíróság a Pp. 101. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (1) bekezdése alapján határozott, mértékét az Itv. 46. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

[25] Tájékoztatja a Fővárosi Ítéltábla a felperest, hogy a fellebbezési illeték az Itv. 78. § (4) bekezdése szerint a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés e) pont].

Budapest, 2025. október 9.

Dr. Kisbán Tamás s.k.

a tanács elnöke – előadó bíró

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k. Az aláírásában akadályozott

bíró dr. Bleier Judit bíró helyett

dr. Kisbán Tamás s.k.

a tanács elnöke